

Divadlo loutek v Ostravě se úspěšně zapojilo do společné antické plavby

Héraklés je trochu popisný

LADISLAV KNIŽÁTKO

OSTRAVA. Při velkorysé akci ostravských divadel nazvané **Společná plavba – Zlaté rouno** se nyní dostalo antikou křtěného úkolu i uměleckému souboru **Divadla loutek**.

Vybrali si z řeckých mýtů postavu známého heroa Hérakla, nejzdatnějšího hrdiny vládnoucího obrovskou silou, která mu umožňovala vykonat činy, jejichž nesplnitelnost se jevila na první pohled. Ve starém Římě mu říkali Herkules. Dnešní všeobecný zájem o „rambovské“ hrdiny televizních seriálů a filmových příběhů mu svědčí a je zřejmě i příčinou toho, že jeho obliba přetrvala i další dva tisíce let. Dramaturgyně Hermína Motýlová a režisér Petr Nosálek postupovali při přípravě dramatického textu k představení obdobně jako jejich předchůdci v dalších ostravských souborech. Tedy se snahou o scénicky co

Z Inscenace Hérakla

Foto: F. Řezníček

nejatraktivnější názorné připomenutí dávných bájí dnešním divákům. Dramatické osnovy se tak většinou nevyhnuly jisté popisnosti, tu v menší, tu ve větší míře.

V představení Divadla loutek Ostrava „Héraklés – Herkules“ je tato disproporce ú-

spěšně vyvažována použitými scénickými technikami, kde výtvarná vizuální složka dominuje s vynalézavou poutavostí. Inspirací se tu stává i barokní opera či stará lidová loutkářská hra. Včetně symbolického využití hrajícího televizoru na scéně. Scénograf

Tomáš Volkmer velmi nápaditým řešením mobilních hracích prostorů, stylovými kostýmy i sugestivními návrhy masek, rekvizit, loutek a dramatických objektů vytváří nesmírně emotivní atmosféru, která je umocňována slunnou Helladu připomínající hudbou Nikose Engonidise.

Héraklův život je vtipně znázorňován od nejtělejšího věku batolete a vybrané úkoly, kterými byl z „úradku bohů“ Dia (Dušan Feller) a jeho energické a zákeřné manželky Héry (Vladimíra Krakovková) pověřován, pak jeho představitel (Aleš Petrič j. h.) spolu s celým souborem rozehrávají ve výrazově bohatém náznačku. Režijní přístup při tom nepostrádá invenci a vtip. Převládá však tendence k vyjádření tradičně uchovávaného respektu k často monumentalizovanému antickému tématu. Svou originální svěbytností se tak toto zdařilé představení stalo důstojným zakončením projektu, kterým ostravští divadelníci přivítali vstup do nového tisíciletí.